

РЕШЕНИЕ

№ 1668

гр. София, 16.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 24.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **11707** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс. вр. чл.220 от Закона за митниците /ЗМ/.
Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя П. П. Ж., срещу Решение № 32-308885/22.10.2020г. на директора на ТД „Ю. морска“ при Агенция „Митници“, с което е определена нова митническа стойност, на основание чл. 74, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за стока №1 от митническа декларация (МД) с MRN 18BG001007H0011894 в размер на 19 148,08 лв. и на основание чл. 85, §1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е определено митническо задължение в размер на 1 857,36 лв., на основание чл. 55, ал. 1 от ЗДДС е определена данъчната основа при внос по смисъла на чл. 16, ал. 1 от ЗДДС за стока 1 от МД с MRN 18BG001007H0011894 в размер на 21529,59 лв. и ДДС - в размер на 4305,92 лв. На основание чл. 105, § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. е определено за вземане под отчет и досъбиране вносно мито в размер на 957,47 лв. и ДДС в размер на 2165,67 лв. В жалбата се твърди, че решението за определяне на нова митническа стойност е незаконосъобразно, поради неспазване на законоустановената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби на закона – отменителни основания по чл.146, т. 2, т.3 и т. 4 АПК. Твърди се, че в случая липсват съмнения относно достоверността на декларираната стойност, тъй като са представени договор, фактура и доказателства за извършено плащане, което поради техническа грешка с посочване на друга фактура е

довело до неточност, която е отстранена в хода на административното производство. Сочи се, че не е спазена последователността на методите за определяне на митническа стойност предвидена в чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, както и че не е доказано, че стоките, въз основана който е определена новата митническа стойност са сходни по смисъла на чл. 1, §2, т.14 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. Липсва анализ на стоките, нарушен е и принципът на прозрачност, установен в чл.12, ал.1 АПК. Моли съда да отмени като незаконосъобразно решението на директора на ТД „Ю. морска“ при Агенция „Митници“. Претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът, директорът на ТД „Ю. морска“ при Агенция „Митници“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Изпраща административната преписка по издаване на оспорваното решение. В писмени бележки излага подробни доводи за неговата законосъобразност. Моли съда да отхвърли оспорването. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът намира, че жалбата е подадена от активно легитимирана страна, чиито права и интереси са пряко засегнати от оспореното решение, срещу административен акт, който съгласно чл. 220 ЗМ подлежи на обжалване по съдебен ред. Жалбата е подадена в предвидения за това срок, видно от представеното по делото електронно съобщение от 29.10.2020г., в което се потвърждава получаването на решение Решение № 32-308885/22.10.2020г. на директора на ТД „Ю. морска“ при Агенция „Митници“, а самата жалба е подадена на 12.11.2020г. на последния ден от 14-дневния законоустановен срок. Предвид посоченото, същата е допустима.

По същество по делото се установява следната фактическа обстановка:

На 09.03.2018 г., [фирма] е декларирало с митническа декларация (МД) MRN 18BG001007H0011894 за режим допускане за свободно обращение 11 бр. стоки. Стока № 1 от митническата декларация е описана в кл. 31 като: „Ръчни чанти от изкуствена кожа - 1825 броя“ с тарифен код 42022210 00, държава на произход “CN” – Китай, нето тегло – 1736 кг, цена 5840 U., като в кл.20 “Условия на доставка” е декларирано “СРТ Б.”. Към МД е приложена фактура (I.) № 20170597/05.12.2017г., издадена от M. H. S. L., Китай, описана в кл.44 от МД.

Митническата стойност за стока 1 от МД с MRN 18BG001007H0011894 е определена съгласно разпоредбата на чл. 70. § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. - на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза.

Изчисленият размер на вносно мито за стока 1 от МД с MRN 18BG001007H0011894 при прилагане на ставка 9,70 %, съответстваща на декларирания за нея код по Т., спрямо митническата ѝ стойност, е в размер на 899,89 лв. (9 277,19 лв. x 9,7%).

На основание чл. 55. ал. 1 от ЗДДС, данъчната основа при внос по смисъла на чл. 16. ал. 1 от ЗДДС за стока 1 от МД, изчислена па база митническа стойност 9 277.19 лв. е в размер на 10701,23 лв.

При данъчната ставка от 20 %, съгласно чл. 66. ап. 1. т. 2 от ЗДДС и на основание чл. 67, ал. 1 от същия закон, задължението за ДДС при внос на стока № 1 от МД с MRN 18BG001007H0011894, изчислен на база данните за нейната данъчна основа, съдържащи се в таблица № 1 е в размер на 2140,25 лв. (10701,23 лв. x 20%).

Сумите за мито и ДДС са погасени от декларатора [фирма] на 09.03.2018 г.

На основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ е

извършен последващ контрол, при който са сравнени точността и пълнотата на информацията в декларацията и в придружаващите я документи.

С писмо рег. № 32-82973/14.03.2020 г. от [фирма] са изискани документи и писмени обяснения, сред които: договори, кореспонденция, заявки, поръчки и др. документи с М. Н. S. L., Китай; подробен индивидуален сметкоплан, прилаган от дружеството през 2017 г. и 2018 г.; извлечение от счетоводството на дружеството; първични счетоводни документи; банкови документи.

С писмо рег. № 32-121109/27.04.2020 г., в отговор на отправеното искане, от [фирма] са предоставени исканите документи и обяснения.

В търговската фактура за покупка на стоките по митническата декларация на обща стойност 83 594 U. артикул с описание „bags artif. leather”, отговарящ на стока № 1 от МД, е на стойност 5 840 U.. Приложен е договор за доставка на стоките по митническата декларация между [фирма] и М. Н. S. L. на обща стойност 79400 U., в който артикул с описание „bags – artif. leather”, отговарящ на стока № 1 от МД, е на стойност 5840 U.. В т. 4 от предоставения от дружеството договор с М. Н. S. L. е предвидено предварително плащане в размер на 10 % от общата сума, а остатъкът - в рамките на 30 дни след доставката на стоките. От предоставените документи не е видно дали дружеството е извършило предварително авансово плащане и последващо доплащане на задължението към доставчика. Представено е заверено копие на плащане в размер на 83 594.00 U. по фактура №20170597/ 05.12.2017г.

Митническите органи са приели, че не е видна детайлна информация за плащанията, извършени към М. Н. S. L. и че не са представени достатъчно доказателства в потвърждение на договорната стойност на стоките. След анализ на наличните документи и информация, митническите органи не са намерили аргументи, защо декларираната стойност е по-ниска от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на стоки със същите характеристики.

На основание чл.140, §2 от Регламент за изпълнение 2015/2447 и предвид възникналите съмнения, митническите органи са приели, че разликата в цените е достатъчна, за да обоснове съмненията за отхвърляне на декларираната митническа стойност, на основание чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Тъй като е приел, че митническата стойност за внесената стока не може да бъде определена съгласно разпоредбите на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., административният орган я е определил, като е приложил последователно букви а), б), в) и г) от § 2 на чл.74 от същия регламент, докато е стигнал до първата разпоредба, по която въпросната стойност може да се определи.

Приел е, че след направена справка в митническата база данни за „идентични стоки”, не са намерени данни за стоки, произведени в същата страна, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията. Предвид горното е заключил, че митническата стойност не може да се определи по метода по чл.74. § 2, буква а) от Регламент (ЕС) 952/2013 г. Поради това е определил митническата стойност, като е приложил метода по чл. 74. § 2. буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Направил е анализ в митническата база данни за декларации за допускане за свободно обращение на сходни стоки „по същото или приблизително същото време”.

За стока № 1 с описание „Ръчни чанти от изкуствена кожа - 1825 броя”, са намерени няколко резултата, отговарящи на дефиницията за „сходни стоки” - стоки, произведени в същата държава, с подобни характеристики и подобни съставни

материали, със същите функции, за периода 18.01.2018г. - 09.03.2018 г.

Съгласно чл. 141 от Регламент № 2447/2016, когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези стойности. За стока № 1 от МД с MRN 18BG001007H0011894 митническите органи са приели, че митническата стойност следва да бъде определена в размер на 19148,08 лв. (11,03 лв./нето кг. x 1 736,000 нето кг.), като са взели предвид митническата стойност за стоката от МД с MRN 18BG005803H0004587 – “Дамски ръчни чанти от изк. материали – 1440 бр.”, с митническа стойност 11,03 лв./кг., преизчислена за нето кг. и разпоредбата на чл. 74, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

За стоката е прието, че възниква вносно митническо задължение и задължение и за ДДС на датата на приемане на митническата декларация - 09.03.2018 г.

На основание чл. 85, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., при прилагане на ставка за вносно мито 9,7%. съответстваща на декларирания код по Т. 42022210 00, спрямо определената митническа стойност за стока № 1 от МД с MRN 18BG001007H0011894 митническото задължение е в размер на 1857,36 лв. (19 148,08 лв. x 9,7%).

На основание чл. 55, ал. 1 от ЗДДС данъчната основа при внос по смисъла на чл. 16. ал. 1 от ЗДДС е определена на 21529,59 лв., а задължението за ДДС - в размер на 4305,92 лв.

Като са сравнили размера на вземанията, който е изчислен и заплатен на база данните декларирани за стока № 1 от МД с MRN 18BG001007H0011894, с този, който е установен след определяне на митническата й стойност на основание чл. 74, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013г, е констатирано, че последният е с общо 3123,14 лв. по-висок.

Със съобщение рег. № 32-190665/03.07.2020 г., в изпълнение на разпоредбата на чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) №952/2013 г. във връзка с чл. 29 от същия регламент, на [фирма], са предоставени мотивите, на които ще се основава Решение на компетентния за произнасяне административен орган - директора на ТД Ю. морска, с което ще бъде постановен неблагоприятен за дружеството резултат.

В срока по чл. 3, § 2, буква б) от Регламент (Е., Евратом) № 1182/71 от [фирма] е изпратено Становище с рег. № 32-251123/28.08.2020 г., към което са приложени, фактури, счетоводни извлечения и S. за плащани към М. Н. S. L., Китай.

В становището е посочено, че дружеството не е съгласно с аргументите на митническите органи за определяне на нов размер на митническата стойност на стока № 1 от МД с MRN 18BG001007H0011894, тъй като сравняват само една част от качеството и описанието на стоката - „външна повърхност от изкуствена кожа“, а освен него има много други, които оскъпяват или правят изделията по-евтино.

Дадено е обяснения, че фирма М. Н. S. L. е техен дългогодишен доставчик, който им осигурява разнообразни, качествени стоки на изгодни цени. За да договорят възможно най-добри цени за поръчаните изделия, трябва да ги предплатят в по-голям процент от изискания по договор минимален 10%. В някои случаи контейнерът тръгва без определени стоки, които ги получават със следваща доставка, има закъснения и застъпвания на стари поръчки с нови, затова е трудно да се засекат за кратък срок от време За избягване на всякакви съмнения относно платени допълнително суми за стоки от [фирма] към доставчика са представени балансът на плащанията и фактури за внесени стоки за няколко години назад. Като причина да не представят достатъчно доказателства в потвърждение на договорната стойност на стоките, е посочено, че с

писмо рег. № 32-82973/14.03.2020 г. не е посочено нищо конкретно и не става ясно, че става дума за съмнения относно цените на стока № 1 “Ръчни чанти с външна повърхност от изкуствена кожа - 1825 бр.“, поради което със становището представят доказателства в потвърждение на договорените цени по договор № 20170597/02.11.2017г.

В подкрепа на това, че цената на закупените от [фирма] чанти от изкуствена кожа, е реалната цена на сделката, са приложени две фактури с №[ЕИК]/28.06.2018г. и № [ЕГН]/04.04.2019г. /от различни периоди/, за продадени количества, от същите чанти на други фирми. От цената, на която е продаден този артикул, става ясно, че цената на придобиване не е по-висока от посочената във фактурата на производителя.

В докладна записка рег. № 32-307527/21.10.2020г. от началника на МП “Пристанище Б. Център”, ТД Ю. морска до директора на ТД Ю. Морска, е посочено, че след проверка и съпоставка на данните, съдържащи се в МД MRN 18BG001007H0011894, в документите, приложени от [фирма] към писмо с рег. № 32-121109/27.04.2020 г. и към Становище с рег. № 32-251123/28.08.2020 г. е установено, че договорът между вносителя и китайското дружество с № 20170597/02.11.2017г. е за доставка на стоки с обща стойност 79400,00 U.. Всички стоки, с изключение на 900 бр. по договор и 1300 бр. по фактура TRAVEL B. – textile и 3003 бр. по договор и 3100 бр. по фактура B. – carton, са поставени под режим допускане за свободно обращение.

Фактура (I.) № 20170597/05.12.2017 е на стойност 83 594,00 U., т.е. с 4194,00 U. по-висока в сравнение със стойността, посочена в договора, което представлява общата разликата между стойността на тези два вида стоки по договор и по фактура.

Митническите органи са установили че общата сума на банковите преводи съответства на тази, посочена в договор № 20170597/02.11.2017 г., въпреки че към датата на първия превод е издадена фактура (I.) № 20170597/05.12.2017. чиято стойност е с 4 194,00 U. по-висока в сравнение с тази по договора.

Позовали са е на факта, че в „ИЗХОДЯЩО S. СЪОБЩЕНИЕ“ с референтен номер 180328CECBGGSFAXXX7821427307 от 28.03.2020 г. като основание е посочена фактура I..20180112/12.03.2018, приложена към МД с MRN 18BG001007H0011894 и не е относима към стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с тази МД.

Общата сума на банковите преводи, в които като основание е посочена фактура (I.) № 20170597/05.12.2017 е 48 400,00 U., като последната е с 35 194,00 U. по-малко в сравнение с тази, посочена във фактурата, а именно 83 594,00 U..

Като са анализирани данните от счетоводството на дружеството и представените първични счетоводни документи, митническите органи са стигнали до извода, че от [фирма] са платени на доставчика 48 400,00 U., които са с 28 606,00 U. повече от дължимите 19 794,00 U..

Предвид изложеното, началникът на МП Пристанище Б. Център с докладна записка рег. № 32-307527/21.10.2020г. е приел за установено, че представените от [фирма] документи не доказват точността на декларираната действително платена цена за стока № 1 от МД с MRN 18BG001007H0011894, поради което от митническите органи не е получена задоволителна информации, че същата представлява договорната стойност на стоката по смисъла на чл. 70 , § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., поради което е предложил, на основание чл. 19, ал. 7 от ЗМ, във връзка с чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., да бъде издадено решение, с което да бъде определен нов размер на митническата стойност за стока № 1 от МД с MRN 18BG001007H0011894 по

метода посочен в чл. 74, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Като е възприел направеното предложение, директорът на ТД Ю. морска е приел, че представените от [фирма] документи не доказват точността на декларираната действително платена цена за стока № 1 от МД с MRN 18BG001007H0011894, поради което от митническите органи не е получена задоволителна информация, че същата представлява договорната стойност на стоката по смисъла на чл. 70, § 2 от Регламент (ЕС) №952/2013г и на основание чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013, чл.19, ал.7 от ЗМ и чл.59 АПК, с обжалваното Решение № 32-308885/22.10.2020г. е определил нова митническа стойност и съответно е ново митническо задължени и задължение за ДДС към 09.03.2018г. и са определени за вземане под отчет и досъбиране вносно мито в размер на 957,47 лв. и ДДС в размер на 2165,67 лв.

В хода на съдебното обжалване от административния орган е представена административната преписка. В изпълнение на указания на съда допълнително са представени и приети митническите декларации, послужили за определяне на митническата стойност на процесната стока по реда на чл. 74, §2, б. б ”б” от Регламент (ЕС) № 952/2013 и превод на български на документите на чужд език, част от преписката.

По искане на жалбоподателя е допусната ССЕ. Заключение е прието без възражение от страните. След преглед на доказателствата по делото и проверка в счетоводството на жалбоподателя, вещото лице е установило, че цената, платена от [фирма] на М. Н. S. L. по фактура I..20170597/05.12.2017, е 79400,00 U. и съответства на стойността, описана в договор №20170597/02.11.2017 г. - 79400,00 U.. Стоките съответстват по стойност на договореното с договор № 20170597/02.11.2017г., но от позиция 5 и 6 по фактурата са доставени по-големи количества стоки, общо на стойност 4 194 U., в сравнение със записаните в договора. Плащането на цената от [фирма] на М. Н. S. L., според вещото лице е извършено на три дати: Първо плащане, вальор на 12.12.2017г в размер на 33900 U.; Второ плащане, вальор на 22.12.2017г в размер на 14500 U. и трето плащане, вальор на 28.03.2018г в размер на 31000 U.. Установено е, че остава неиздължена сума към М. Н. S. L. в размер точно сумата от 4194 U., която се дължи на доставените по-големи количества. В нареждането за превод от 28.03.2018г. има допусната техническа грешка в основанието, като в банката е изписано като основание за превод друга фактура, но от представените вторични счетоводни документи и осчетоводяване на от плащанията към съответните фактури с цитирания доставчик, е видно, че плащането в размер на 31000 U. касае погасяване на задължение по фактура I..20170597/05.12.2017г. Жалбоподателят е изплатил задълженията си към М. Н. S. L. по действащите договори.

Вещото лице е заключило, че в счетоводството на жалбоподателя не са допуснати грешки по осчетоводяване на отношенията между [фирма] и М. Н. S. L. и взетите счетоводни операции са коректни. Всички преводи към Китай са платени по банка, всички стоки са преминали през митническите власти и са декларирани.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, действал в

кръга на предоставените му правомощия. Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 7 от ЗМ, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013, решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. Следователно, и с оглед фактите по делото, с горепосочената разпоредба Директорът на ТД Ю. морска в Агенция "Митници" е компетентен да издаде решение по прилагане на митническото законодателство.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган и в установената от закона писмена форма, мотивиран е подробно, включително и с позоваване на документи, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт, в които съгласно Тълкувателно решение № 16 от 3.03.1975 на ОСГК на ВС, което в тази част не е изгубило действието си, могат да съдържат съображения, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение и изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът счита, че обжалваното решение е постановено в противоречие с материалния закон:

Митническата стойност е определената за митнически цели стойност на стоките в лева, която подлежи на деклариране от вносителя при представяне на стоките пред компетентното митническо учреждение и служи за база за определяне на възникващите от вноса митнически задължения. Предвид значението на митническата стойност за определяне размера на възникналите от вноса митнически задължения, Митническият кодекс на Съюза, Регламентът за изпълнение и вътрешното митническо законодателство въвеждат редица правила и мерки за контрол, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения. Една част от мерките се прилагат при представяне на стоките пред компетентното митническо учреждение, а друга, след като вдигането на стоките е разрешено. Съгласно чл. 70, § 1 и § 2 от МК, митническата стойност на внасяните стоки е тяхната договорна стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача, или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от МК, остойносттаването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от МК при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Макар при митническото остойносттаване на стоките приоритет да има договорната стойност по чл. 70 от МК, разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност

на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума по чл. 70, § 1 от МК, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация, съмненията на митническите органи не отпаднат, съгласно чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена, като в тези случаи следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от МК, и в тежест на митническите органи е, при условията на приложимото общностно право, да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесните стоки.

В разглеждания случай с процесното решение е определен нов, по – висок размер на дължимите публични вземания по МД с MRN 18BG001007H0011894 за режим допускане за свободно на стока № 1 „Ръчни чанти от изкуствена кожа - 1825 броя” с произход Китай. Спорният въпрос по делото е налице ли са основанията за определяне на митническа стойност по реда на чл. 74, § 2, б. "б" от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

Видно от доказателствата по делото, оспорващото дружество е представило на митническия орган фактурата с договор № 20170597/02.11.2017г., както и доказателства за извършените плащания, три броя банкови превода към М. Н. S. L., извършени на 12.12.2017г., 22.12.2017г. и 28.03.2018г. и остава неиздължена сума в размер точно сумата от 4 194 U., която е стойността на доставените в повече количества от стоките в позиция 5 и 6 по фактурата - пътни чанти-текстил, от които при договорени 900бр., в последствие количеството е увеличено на 1300бр., толкова са записани и във фактурата от китайския доставчик и съответно проверени физически от митническите служители и така са декларирани през митническите власти, и кутийки-картон, които по договор са 3003 бр., в последствие са изработени 3100 бр. Това количество е фактурирано от доставчика, съответно е проверено и декларирано пред митницата. Но тази сума, макар да се установява, че и тя е разплатена, е неотнормима към стока № 1 от МД. Въпреки това, митническият орган е приел, че следва да се приложи чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение, съобразно която разпоредба, ако съмненията на митническите органи след извършената проверка не отпаднат, те могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70, § 1 от Кодекса.

Незаконосъобразното прилагане на използвания от митническия орган вторичен метод за определяне на митническата стойност е установено и от заключението на вещото лице. Установено е, че сумата по процесната доставка е изплатена от оспорващото дружество и съответства на уговорената в представения договор, във фактурата и декларираната митническа стойност на същите в процесната МД. Според вещото лице, че в счетоводството на жалбоподателя не са допуснати грешки по осчетоводяване на отношенията между [фирма] и М. Н. S. L. и взетите счетоводни операции са коректни. Твърдените „грешки" представляват всъщност техническа грешка по посочване като основание в преводното нареждане от 27.03.2018 г. на една фактура, вместо действителната, по която се прави плащането, а разликата в

договорената цена и стойността на фактурата отразява разлика в заложеното количество на стоките по позиция 5 и 6, които освен това не засягат процесната стока № 1. Всички преводи към Китай са платени по банка, всички стоки са преминали през митническите власти и са декларирани.

От представената административна преписка се установява, че изискваните документи са представяни от вносителя своевременно, а обясненията са наличие на установени търговски отношения с производителя и начина на заплащане на стоките не са съобразени от административния орган. Въз основа на неоспорени от страните констатации на вещото лице следва извод за необосновано и неправилно прилагане от административния орган на вторичния метод по чл. 74, § 2, б. "б" от МК.

Митническият орган е приложил вторичния метод за определяне на митническа стойност по чл. 74, § 2, б. б) от Регламент № 952/2013 г., въз основа на договорната стойност на сходни стоки. Прилагането на вторичните методи за определяне на митническата стойност е субсидиарно и изисква да е обоснована неприложимост на основния метод – въз основа на договорната стойност, като в тежест на митническите органи е да обосноват определената по чл. 141, § 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447 стойност на внасяните стоки.

Съгласно чл. 141, § 1 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл. 74, § 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Понятието "идентични стоки" е дефинирано в чл. 1, § 2, т. 4 от Регламента за изпълнение и според нея, това са стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им, като незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични; и Според легалната дефиниция дадена в т. 14 на §2 на чл.1 от Регламента за изпълнение, "сходни стоки" са стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

В разглеждания случай административният орган в оспорения акт е приел, че разпоредбата на чл. 74, § 2, б. "а" от МК не може да се приложи, тъй като след направена справка в митническата база данни за „идентични стоки“, не са намерени данни за стоки, произведени в същата страна, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията, поради което е приел, че митническата стойност не може да се определи по метода по чл.74. § 2, буква а) от Регламент (ЕС)

952/2013. Но този извод на административния орган не е подкрепен с доказателства по административната преписка, поради което липсва надлежно обосноваване на причините за прилагане на метода по чл. 74, § 2, буква "б" от Регламент (ЕС) № 952/2013 за "сходни стоки". Предвид изложеното, не може да се приеме, че законосъобразно е пристъпено към прилагане разпоредбата на чл. 74, § 2, б. "б" от МК. Възможността на митническата администрация да определя друга митническата стойност на внасяните стоки, когато не е получила задоволителна информация или се съмнява основателно, че декларираните стойности представляват цялата платена или платима сума по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, не освобождава същата администрация от задължение да мотивира решението си.

Наред с изложеното, при прилагане на чл. 74, § 2, б. "б" от МК, от административния орган е извършено позоваване на три броя митнически декларации, като е взета най-ниската декларирана стойност по МД с MRN 18BG005803H0004587 от 08.02.2018г. за извършен внос на стоки – дамски ръчни чанти от изкуствени материали, въз основа на което е увеличена митническата стойност на процесните стоки, без да са посочени други данни за анализ и без да са изложени мотиви, защо именно стойността по посочената МД следва да бъде база за определяне, освен стойността ѝ. Но и в това отношение изводите на митническите органи са опровергават от представените още в хода на проверката писмени доказателства, от които се установява, че в процесния период е извършван внос на стоки с описание "ръчни чанти от изкуствена кожа" на по-ниска стойност (л.88 от делото), като внесена на 27.01.2018г. стока със стойност 2,95лв.

Подходът на митническия орган по прилагане на цитираната норма е неправилен и предвид обстоятелството, че липсва анализ за сходството на стоките, съобразно легалната дефиниция за "сходни стоки" в чл. 1, § 2, т. 14 от Регламента за изпълнение. В тежест на митническия орган е да докаже извършването на съпоставка между внесените стоки със "сходни стоки". В случая не се установява производителят, характеристиките, качеството на стоките, репутация, търговски отношения. Ето защо, съдът намира за необоснована причината, поради която е приложен методът по чл. 74, § 2, б. "б" от Регламент (ЕС) № 952/2013 за "сходни стоки".

В тази връзка следва да се има предвид разпоредбата на чл. 141, § 5 от Регламента за изпълнение, според която договорна стойност за стоки, произведени от различно лице, следва да се взема предвид само когато не може да се установи договорна стойност за идентични или сходни стоки, произведени от лицето, което е произвело стоките, чиято стойност се определя. Сходството в характеристиките и функциите на остойностяваните и съпоставените стоки, без да се има предвид търговската марка, качеството и количеството на стоките, дисквалифицира съпоставените стоки като сходни, поради което съдът приема, че определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност на несходни стоки, какъвто е процесният случай, противоречи на материалния закон.

От изложеното следва, че не са били налице предпоставките, установени в чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, за да бъде определена

митническата стойност на внесените стоки по вторичния метод, установен в чл. 74, § 2, б. "б" от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. С оглед незаконосъобразното определяне на нова митническа стойност на стоките, незаконосъобразно са определени на дружеството суми за досъбиране за МИТО и ДДС, както и лихва за забава.

По изложените съображения, оспореното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. В този смисъл е практиката на ВАС, изразена в Решение № 8632 от 01.06.2020г. по адм.д. № 10779/2019г., решение № 5750 от 16.04.2019г. по адм.д. № 521/2019г., Решение № 5465 от 11.05.2020 г. по адм. дело № 14188/2019 г. и др.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващото дружество за присъждане на направените по делото разноски е основателна, поради което Агенция "Митници" следва да бъде осъдена да заплати на оспорващия направените по делото разноски в размер на 950 лева, от които: 50 лева-внесена държавна такса, 500 лева - договорено и платено адвокатско възнаграждение, и 400 лева - внесено възнаграждение за вещо лице.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, Л. състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя П. П. Ж., Решение № 32-308885/22.10.2020г. на директора на ТД „Ю. морска“ при Агенция „Митници“,

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ "МИТНИЦИ" да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя П. П. Ж., разноски по делото в размер на 950 /деветстотин и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: